

lig med Ejendommens Salgspris, ansættes Grundens Værdi lig med den for ubebygget Grund (§ 3). Er Salgsværdien større end Forskfringsværdien, er Forskjellen derimellem Grundens Værdi. Forfaavidt Ejendommens Salgspris indbefatter Værdien af ubebygget Grund, drages den efter § 3 udfundne Værdi fra Salgsprisen.

b) At det sidste Punctum af Paragraphen udgaaer.

Formanden: Iblant de Forslag, der til denne Sag ere fremkomne fra den anden Landsstingsmand for første Kreds (Wessely), er der et principalt tillet, som maa være at afgjøre, forinden man gaaer ind paa Udfæstet selv. Det gaaer nemlig ud paa, at Fortsættelsen af anden Behandling udsættes, og at et Udvalg ned sættes til at afgive Betænkning over Lovudfæstet, hvorefter anden Behandling igjen fortsættes. Det er saaledes dette Forslag alene, jeg nu sætter under Forhandling. — Den ærede 2den Landsstingsmand for 1ste Kreds har Ordet.

Wessely: Naar jeg har tilladt mig paa Sagens nærværende Standpunkt at foreslaae for den ærede Forsamling, at Sagen henvises til et Udvalg, er jeg gaaet ud fra den Betragtning, at en af de vigtigste Gjenstande for Lovgivningsmagten er Skattevæsenet, og navnlig, naar der, som ved nærværende Forslag, er Spørgsmaal om en ny Skat og en ny Skattebasis. Seer man dernæst hen til selve Forslaget, da forekommer det mig, at der er tre Grundanskuelser, hvorpaa det støtter sig, nemlig Grund, Bygning og Beliggenhed; men jeg skjønner ikke, at disse Principer ere glæmsomme i deres Conseqvent. Der er fastsat en særegen Værdi for Forlystelseshaver, og jeg mener, at man derved er kommen ind paa at opstille et Princip for Beskatningen, som ikke er det, der ellers findes i Lovene. Dersom man følger det, som er foreslaaet, vil det kunne føre til, for at oplyse det med et Exempel, at 2 lige store Grunde, som ligge ved Siden af

hinanden, ville blive satte i forskellige Afgifter efter den forskellige Maade, hvorpaa de afbenyttes. Det forekommer mig, at det ikke er det Princip, som bør ligge til Grund for en Ansættelse af den Skat, som skal hvile paa Jord eller paa Grund. Jeg har haft Leilighed til at gjøre mig bekendt med et Par af de Comitee-Betænkninger, som ere blevne afgivne af Borgerrepræsentanterne og Magistraten, hvor denne Sag har været under Behandling og har givet Anledning til vidtloftige Debatter og til især to aldeles forskellige Meninger, som ere blevne forsvarede med megen Dygtighed. Jeg troer derfor, at det er hensigtsmæssigt at underkaste disse forskellige Meninger en nøiere Drøftelse i et Udvalg. Der er desuden ogsaa det Hensyn at tage, at den Opgave, man havde stillet sig for at udfinde denne Grundtaxt, var en dobbelt. Man vilde beskatte de udenfor Boldene liggende Grunde i et Forhold, som skulde stemme med Udbyttet af den Skat, der udredes af Grundene indenfor Boldene, og denne Skat har en anden Basis end den, der her er foreslaaet. Det var altsaa en vanskelig Opgave, deels at faae Udbyttet af 2 Skatter, som støtte sig til forskellige Principer, til at svare til hinanden, og deels at faae den nye Skat til at blive fordeelt over Grundene udenfor Boldene i et passende og ligeligt Forhold. Dette er ogsaa, troer jeg, et Moment af stor Betydning, som vel kan fortjene en nøiagtig Undersøgelse i et Udvalg. Dertil kommer endnu den Omstændighed, at der i Borgerrepræsentationen har udtalt sig ikke faa vægtige Stemmer for den Mening, at ved dette Lovudfæst var den rette Basis for Taxten af Grundene funden, og at man derfor burde udvide denne Grundtaxt til Grundene indenfor Boldene. Denne Mening er gjort gjældende, men det forekommer mig dog, at, naar der i Borgerrepræsentationen har været meget betydelige Meninger for den Anskuelse, at dette er den rette Basis for Grundtaxten, saa er det af saameget større Vigtighed for den ærede Forsamling at undersøge, hvorevidt det virkelig er Tilfældet, at dette er den rette Basis, paa hvilken Grundtaxten bør gøres. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger og tillade mig at anbefale